

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z wniosku J. P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.
o jednorazowe odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 stycznia 2006 r.,
kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w G.
z dnia 9 czerwca 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. w sprawie J. P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S. o jednorazowe odszkodowanie wyrokiem z 9 czerwca 2004 r. oddalił apelację ubezpieczonego.

W kasacji pełnomocnik skarżącego zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w całości zarzucając mu naruszenie prawa procesowego, to jest art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, a także o uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w S. z 14 stycznia 2004 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest szczególnym środkiem odwoławczym, służącym głównie interesowi publicznemu przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji, co znajduje wyraz w okolicznościach uzasadniających odmowę jej przyjęcia wskazanych w art. 393 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147). W związku z tym art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. nakłada na sporządzającego kasację obowiązek przytoczenia okoliczności uzasadniających jej merytoryczne rozpoznanie.

Pełnomocnik skarżącego wskazuje, że „zachodzi okoliczność uzasadniająca kasację oparta na przesłance art. 393 § 1 k.p.c. gdyż w świetle zwiększonej roli zasady kontradyktoryjności na podstawie art. 232 k.p.c. należy rozstrzygnąć zagadnienie prawne, na ile zmiany te mogą wpływać na swobodną ocenę dowodów wyrażona w art. 233 § 1 k.p.c.” Autor kasacji nie wskazał jednak, jak podniesione zagadnienie prawne wiąże się ze sprawą, z której wywiedziono kasację, jak również w ogóle nie uzasadnia, dlaczego zagadnienie to przemawia za przyjęciem kasacji do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania na podstawie art. 393 k.p.c. i art. 393⁷ § 1 k.p.c.